

Egyházi hírek

Templomszentelés Kocsordon

Május 27-e nagy nap volt a kocsordi gyülekezetben. Országos ünnepség keretében átadtuk a használatnak a felújított unitárius templomot. A felújítás sürgető szüksége már 2004-ben nyilvánvaló volt. Elháríthatatlan akadálnak látszottak azonban a hiányzó anyagiak.

Természetesen tudta, és tanácsot is tudott adni, hogy ezt a terhet arra a legkisebbre csökkentjük, amit híveink önként vállalni fognak. Hogy JAKAB ZSIGMOND helybeli polgármester úr mit tanácsol, azt itthon tudhattuk meg. A tanácsot ígéret is követte az önkormányzat hozzájárulásáról, sőt az

A kocsordi unitáriusok és mindenkori lelkészük mindig megtettek mindent, mindig nagyon sokat áldoztak az elődeik által épített népművészeti templomuk karbantartásáért és fejlesztéséért. Ez ma is így van, de 2004-ben a kiadás már messze meghaladta azt, amit egy gyülekezet, akár egy nagy lélekszámú és módos gyülekezet is megbírná.

Igy volt ez a miénknél tízszer népesebb református gyülekezet templomának újjáépítésekor is. A helybeliek erejét központi, állami és országos református összefogásból pótolták, hogy új templom épülhessen a régi helyett.

A megvalósítás ötlete és személyes felelősségvállalása RÁZMÁNY CSABA püspök úrtól származott. Egy telefonbeszélgetés alkalmával azt a tanácsot adta, hogy pályázzunk meg egy uniós támogatást, amihez helyezünk el az egyház OTP-számláján egymillió forint önerőt. Hirtelen csak annyit tudtam tőle visszakérdezni, hogy tudja, mit várna el ezzel kocsordi híveitől az egyház?!

első adományok is polgármester úrék részéről. Tanácsa a lehető legmeglepőbb volt: szólítsuk meg a község egész lakosságát vallástól függetlenül az adakozásért. Isten Szent Lelke meg is ihletett minden unitáriust és még többször annyi más vallásút, akik támogatni akarták templomunkat. Hiszen azt nemcsak a miénknek, hanem az egész község büszkeségének is tekintik. Hozzájárulásait az adományozók NAGY GYULÁNE pénztárnokhoz, TARCZALI SÁNDORNÉ presbiterhez, későbbi pénztárnokunkhoz és a lelkészi hivatalhoz adták be. Adományait az önkormányzat megkétszerezte.

Püspök úr ötlete megvalósult. Tavalyelőtt felküldtük az egymillió forintot az egyház számlájára, elkezdődhetett a pályázat versenyfutása. Felfogni se tudjuk, mit kellett BALÁZSI ALPÁRNAK, a püspökség alkalmazottjának szaladgálnia, hány szabályzatot kellett áttanulmányoznia. Mennyi számfejtést kellett GERGELY FELICIÁNNÉ

atyánkfíának, könyvesboltunk, alapítványunk és kft.-nk könyvelőjének elvégeznie ahhoz, hogy megnyerjük az AVOP pályázatot. Ez a pályázat 10,5 millió forintot ért, de úgy, hogy püspök úr és **ELEKES BOTOND** főgondnok úr, ill. az Elnökség javaslatára a Képviselő Tanács előbb hárommilliót, majd még százezret, az átadás után újabb félmilliót, és a templomszenteléssel járó vendéglátás költségeire is százezret adott Kocsordnak. Főgondnok úr és **KELEMEN ATTILA**, a kft.-nk igazgatója Nyíregyházán, az MVH-nál és a kocsordi helyszínen is intézte, irányította munkálatainkat.

nyelven. A szöveget a templommennyezet mintás kazettáiról készült színes reprók övezik. Még ezeket is dúsan faragott fakeret övezi ősi szimbólumainkkal. Rovás betűkkel van belefარagva unitárius jelmondatunk: „Csak egy az Isten”. Az értékes művészimunka adományozója **IRSAY ZOLTÁN** barátunk Angliából.

Sokan sok munkát végeztek, hogy mentesítsenek azok költségeitől. **DOBOS LÁSZLÓ** akkori gondnok, vállalkozó jelentős pénzüsszegeket adományozott és elszállította nagy mennyiségű hulladékainkat. Ilyen szolgáltatást az önkormányzat is nyújtott, ahonnan több napra kaptunk közmun-

Hogy ez összesen mennyit tesz ki, azt nem az összeadás eredménye adja meg, hanem a szegény asszony két fillérének története az Evangéliumból. A tizenhatmillió forintos „két fillér”-ből kellett építészünknek, **GAÁL IMRENEK** gazdálkodnia. Aki már tizenhatalcadik éve úgy dolgozik nekünk, hogy minden megbízatásából több olyan munkára telik, amire nem a velünk kötött szerződése kötelezi, hanem a lelkiismerete. Ezúttal is így dolgozott. Pedig a minőségen nem spórolhatott, hiszen **SZABÓ MIKLÓS** minőségi ellenőr vigyázott az előírások betartására. Az evangéliumi allegórián azt értjük, hogy építészünk lényegesen több munkát végzett, mint amennyit ma végezni szoktak ekkora összegekből.

A templom sok helyreállított alkotóeleméhez több olyan új elem is épült, ami nem volt mostanig. Ilyen az egész épületgyűttést ellátó központi fűtés, a téglamintázatú padlóburkolat, meg a templomot teljesen körülölelő műkő-kocka járda. De mindennek koronája a jobb oldali templomtornác falát díszítő tájékoztató tábla, mely templomunk történetét és leírását tartalmazza magyar és angol

kázókat is a templom környezetének rendbetételére. A három **ZSEDER** testvér: **JÁNOS**, **GEZA** és **ATTILA**, valamint az utóbbinak fia, **TAMÁS** több rendben, több napi szakmunkával végezték az építés körüli összes villanszerelést. Jobban, lelkiismeretesebben saját maguknak se dolgoznak, mint ahogy nálunk tették. **SZABÓ ZSIGMOND** kőfaragó két alkalmazottjával együtt újra aranyozta, helyreillesztette emléktáblánkat, tájékoztató táblánkat, falonfüggő berendezési tárgyainkat.

Az ünnepség közeledtével olyan nyüzsgés, annyi sürgés-forgás folyt, hogy azt kellett gondolnunk: a Szentlélek szállta meg a gyülekezetet, aki azt akarja, hogy az ország minden tájáról érkező vendégeink semmiben se csalatkozzanak. A készülődés fő szervezője névtelen akar maradni, mint a lelkes segítőtársak is. Nevüket ugyan hivatali kötelességből feljegyeztük minden adományukkal együtt, de ők úgy akarják, hogy csak Isten aranykönyve szóljon érdemeikről. Imádságainkban megemlékezünk mindenkiről, aki tett valamit azért, hogy népművészeti műemlék templomunk állagát megőrizhessük, sőt fejleszteni is tudjuk.

Május 26-án délután 6-kor megérkezett az MTV 1 Örömhír c. műsorának stábjá. Kihasználva a leáldozóban ragyogó Napot, azonnal körbefilmezték a templomot. Ez bizony szükséges is volt, mert másnap rosszra fordult az idő. Este fél nyolckor megérkezett egyházunk szolgálati kocsija is a püspöki házaspárral, akiket a papi lak ebédlőjében a gyülekezet egy csoportja várt, élükön JAKAB FERENC gondnok úrral és kedves feleségével, akik egy nyájas beszélgetés, meg kínálkodás után éjjeli szállásra vitték otthonukba a főtisztelendő úrékat.

Másnap, 27-én délelőtt 10 órától kihelyezett EKT-i gyűlés volt a templomban. A gyűlés nem ünneplés, a napirendet és tárgyalást nem lehetett az alkalom méltóságához igazítani. Annál is inkább könyörgünk Istenünkhöz, a Szeretet Szentlelkéhez, hogy ruházzon fel bennünket erővel, aminek kitöltetéséről szól a közeledő pünkösdi ünnepe.

Tizenegy órakor az áramhálózat nagy leterheltsége miatt nem szólalt meg a harang. Isten úgy rendelte, hogy az alig két éves villany harangzó szerkezet helyett a lelkész és fiai kézzel – és lélekkel harangozzanak. Déli tizenkét órára megtelt közönséggel a templom. Hisszük, hogy Isten is ott volt mindazokkal, akiknek köszönhattuk a felújítást, és mindazokkal, akiknek buzgó imája és zoltáréneke szenteléssé emelte szerény ünnepségünket.

Az énekrend a Mátészalkai Zenebarátok Kórusának gyönyörűséges énekével kezdődött és végződött, amit BALOGH FERENCNE zenetanár vezényelt. A kántori szolgálatot JAKAB LÁSZLÓNE zenetanár látta el. Az imát BALÁZSI LÁSZLÓ főjegyző, a prédikációt főtisztelendő püspök úr

mondta. Főgondnok úr, majd a gyülekezet részéről BÍRÓ EVELIN növendék mondott köszöntő beszédet. Végül új pénztárnok asszonyunk adta elő emelkedett gondolatait költői formába öntve, Isten dicsőségére és a gyülekezet lelki épülésére. Sok anyagi adományát azzal is kiegészítette, hogy megújult templomunkról gyönyörű képeslapot készített, és abból minden vezetőknek egy-egy példányt ajándékozott.

Az ünnepséget követő közeledőnek a Mátészalkai Kórház adott helyet, ahol pompás felszolgálásban részesültünk. A szervezést TELKES KATO étkezdéfőnök asszonynak köszönjük. A levest és egy második fogást a kórház konyhája készítette. A töltött káposztát jókedvű asszonyaink készítették a papi lak konyháján, a süteményeket otthonról hozták asszonyaink a kórházi étkezdé asztalaira. Az ebéd alatt főtisztelendő úr imádkozott és pohárköszöntőt mondott, megköszönve híveinknek és vendéglátóinknak az áldozatkészséget és szeretetet, amivel kiszolgálták a 120 fős vendégsereget.

Minden dicsőség a mi egyetlen Istenünké, aki megajándékozott bennünket a megújulással és az ünnepszentes csodálatos élményeivel. Zárjuk számbavételünket azzal, hogy templomunk külsőjében is hirdeti Isten dicsőségét mindenki számára, akit útja arra visz, de még inkább a belsőjével, mely azokat emeli közelebb Istenhez, akik oda beérnek.

Látogatóinknak rendelkezésére állunk a hét minden napján és a nap minden órájában.

Kocsord, 2006. június 3.

Nyitrai Levente lelkész

Templom és lelkészi lakás felszentelése KOCSDORD

János: 16,33. „Ezeket, azért mondom néktek, hogy békességetek legyen, mert a világban nyomorúságotok van, de biztatok és legyőzitek a világot.”

I. Kir. 8.46 „...tedd meg, hogy a föld minden népe megismerje nevedet és tudják meg rólad, hogy a te nevedről nevezték el azt a házat, melyet építettek!”

Már most beszédem kezdetén engedjék meg hát nekem, hogy megköszönjem mindazoknak, akik valamit is tettek e templom és lelkészi lakás felújításáért, hogy az elnyerhesse a mai formáját. Köszönetünket és hálánkat annak reményében tesszük, hogy ez a hajlék valóban Isten házává válik, ahol az emberek egymás iránti testvéri szeretetben együtt és egy akarattal imádkoznak, együtt döntenek közös ügyeiről, és egyénként tesznek meg mindent hitük megerősítése és megtartása érdekében.

Ezen rövid bevezető után el kell mondjam, hogy meg vagyok győződve, hogy többször felújították

és utána fel is szentelték már e két hajlékot de egyszer sem ennyire hivatalos és ünnepélyes keretek között, amikor Egyházunk két legfelsőbb fóruma az Elnökség és az Egyházi Képviselő Tanács részvételével történik az ünnepélyes felavatás, és az elévített munkáért a jól megérdemelt hálaadás.

De mit ér minden fel- vagy megszentelés, ha a ház nem tölti be igazán a maga hivatását? – ha nem folyik benne hűséges szolgálat, ha nem megy végbe falai között a legnemesebb kereszténységet megtartó és nemzetfelemelő imádságos munka. Szűkké válik minden ház, ha falai között nem fér meg minden rászorult, ha falai között nem a legtisztább észérvekkel alátámasztott eszméket hirdetik, melyek úgy a határokon inneni és azokon

túli egy nyelven beszélő és egy nyelven imádkozó testvéreinket szolgálják. Lehetnek egyszerre sokan benne, de ezek az emberek soha nem lesznek igazán ott, ha őket nem Isten szent neve vezérli. Azonban én hiszem és meg vagyok győződve, hogy sokan fognak ide betérni, olyanok is akik mindmáig messze elkerülték a templomot, és azok, akik ide majd betérnek, istentiszteletre, különféle szeretásokra, bibliaórára vagy szeretetvendégségre valóban otthon fogják érezni magukat ebben a hajlékban.

Azért mondom mindezt néktek, hogy békességetek legyen, melyre oly nagy szükségünk, van ebben a mindennapi békétlenségben, ebben az embertelen világban. Mert ha békesség van e házban és annak lakóiban, akkor e ház a kőbe épített bizalom szimbólumává válik. Ugyanis az élet nem békétlenség és szomorúság kérdése, hanem többé-kevésbé bizalom kérdése. Az öröm és a boldogság soha nem tárgyi mennyiség, hanem alanyi képesség. Tehetség kell a boldogsághoz, épp úgy mint az örömhöz és az élethez, ez a tehetség a bizalom. A bizalom tud túrni mert vár, a bizalom, kockázat mert hisz a holnapban, és győz, mert mindig erősebb mint a körülötte levő világ. – A bizalom egy nagy fellebbezés és elejébe vágás a dolgok rendes menetének, új értékek, új javak, új beteljesülések megtapasztalása.

Ezért azt kívánom nektek, kik mától ebben a megújított templomban, egy már jól megalapozott család tagjaiként fogtok részt venni az istentiszteleteken, a hitben való megerősödés érdekében, legyetek mindenkiel békességben, biztatok Istenben és egymásban.

Kívánom, hogy e hajlék váljon drága egyházunk és nemzetünk számára a hitet és szeretetet megtartó magyar jövődő templomává. És miként minden unitárius templomon, hirdeti a felírás, hogy „Unus est Deus”, vagy azt, hogy „In honorem solius Dei” de mindenképpen azt, hogy „Egy az Isten”, ezen a házban legyen rajta az a képzeletbeli felírás, mely örök és megmásíthatatlan: „Az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért”, hogy 438 év verejtékes munkája ne hozza meg a maga gyümölcsét, hogy ne jöjjön rá e nemzet, hogy vannak történelmében olyan események melyekre büszkék kellene hogy legyen, mint az 1568-as Tordai Országgyűlésen kihirdetett vallás és lelkiismereti szabadság, hogy mindenki azt a vallást gyakorolhatja mely hitével megegyezik, mert a hit Isten ajándéka, és hogy az unitárius vallás- az egyetlen magyar alapítású vallás. Ezt legelőször e magyar

házában mondtak ki, akkor, amikor a világot eluralta az inkvizíció. Az ilyesmit nem eltitkolni kell, hanem büszkén hirdetni és tudatosítani a hívek, a keresztény emberek tudatában.

Legyetek hát békességben és biztatok Istenben, és akkor hiszem hogy e házban imádkozók és hitben erősödni vágyók munkája nem lesz hiábavaló. Minden templomnak egy a hivatása, hogy benne mindenkor az evangéliumot prédikálják, azt az evangéliumot, mely nem más mint a jézusi kettős parancsolt: „Szeresd az Istent és szeresd felebarátodat”. E hitben való élés és meggyőződés az egyetlen lehetőség arra, hogy soha ne osszon meg vallásos meggyőződésünk.

Ezzel kifejezem azon örömeimet és megelégedésemet, hogy ahol templomot és lelkészi lakást újítanak fel, ott az egyházat sem külső sem belső veszély nem fenyegeti, ugyanis ez a bizonyosság arra, hogy egyházunkon hála legyen a jó istennek, apáról fiúra szállt, a nemzetet, egyházat, és vallást megtartó erő – a hit Isten ajándéka – szó szerinti értelmezése, vagyis az, hogy a hit nem más mint cselekedet, mert halott a hit önmagában.

A cselekvő hit a cselekvő unitarizmus építhet és újíthat meg templomot, hogy abban együtt és egy akarattal és első látással megáldva kell legyenek az atyafiak.

Ha kintről nézzük e csodálatosan szép és hangulatos kazettás templomot, amit megszépít még 438 éves unitárius múltunk is, akkor csak annyit látunk, mint Dsida Jenő: egy híveket befogadó egyszerű hajlékot, Isten házát, templomot.

De aki belép a hívős templomba, s belülről pillant falára és ablakára, megdöbben áll, megkövülten áll és néz a csodára:

Ó titkok titka: a földön itt lent, belülről nézzen mindenki mindent, szemet és szívet és harcot és békét!

– Aldja meg az Úr a belülről látók fényességét!

Igen áldja meg a kocsordi unitáriusok lelkének belülről látó fényességét, hogy továbbra is együtt és egy akarattal, Jézust követve, evangéliumát megtartva építsék e drága hajlékban Isten Országát, egyházközségüket, mindannyiunk örömeire Egy Istenünk dicsőségére, hogy megtudja a világ:

– Isten nevére van elnevezve e hajlék!

Ámen!

Rázmány Csaba püspök